

# Česká katastrofa bez světýlka naděje: V TÉTO ZEMI ZOUFFALE CHYBÍ OPOZICE ( Tu řízenou “umírněnou” a zkrocenou již máme)

- CZ24 News | 20. dubna 2022

**ČESKO: Anna Veselá píše o tom, že současné české politické scéně zoufale chybí opozice vůči kombinaci špatného vládnutí a omezování svobody slova.**

Působení vlády Petra Fialy je zdánlivě rozporné - v oblasti ekonomických a sociálních otázek se vláda chová značně zdrženlivě. Je patrné, že k řadě nástrojů, které se využívají v jiných zemích, chová přímo ideový odpor. Někteří představitelé koalice jsou pro mě déjà vu. Pokud čtu, že předsedkyně Poslanecké sněmovny a také strany TOP 09 říká, že tu vláda není pro to, aby se starala o občany, pak mě napadá, pro koho tu tedy vláda je, zřejmě pro občany jiných zemí? Nebo sama pro sebe?

Stejná vysoce postavená představitelka nyní připomněla svým nestydatým výrokem o tom, že „si žijeme nad poměry“ (i my senioři?) bývalého předsedu této strany, který neblahé paměti prohlásil, že když má někdo boty, není chudý.

Tato kombinace arogance a pohrdání lidmi a jejich starostmi je pro pravicové strany typická a skoro by se slušelo říci, že co si lidé zvolili, to mají. Jako politoložka nicméně musím připomenout, že volební výsledek by silně ovlivněn rekordním množstvím téměř milionu propadlých hlasů. Tito voliči si svou politickou reprezentaci představovali jinak.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

Na druhé straně existují oblasti, kde vláda koná. A jako pamětnice musím napsat, že mi z toho jejich konání jde mráz po zádech. Není možné očividně nic udělat s cenami energií (proč jsme potom čistými vývozci elektřiny?), s cenami potravin atd. Ale je možné jen tak bez zákona (!), svévolně zavřít nevhodné weby. Netuším, čím byly nebo nebyly nevhodné. Zdá se, že existují jakési „seznamy“ vhodnosti a nevhodnosti. Také další kroky vlády jsou velmi rychlé - je zaveden zmocněnec pro dezinformace, kterého mé šediny nedokáží číst jinak než jako vrchního cenzora. Vláda také připravuje zákon, který jí umožní zcela kontrolovat Český rozhlas a Českou televizi. Skoro bych napsala, že je to zbytečná práce. Obě instituce dělaly, co mohly, aby současnou vládu dostaly k moci. Redaktoři České televize se „za svou vládu“ rvou jako lvice za svá mláďata a nazývat jejich působení nezávislým není možné ani v těžké kocovině. Rozdělením médií na ta „správná“ a na ta, které je nutno „si podat“ se zaobírá Evropský parlament, který se opíjí rovněž myšlenkou na finanční podporu těch „správných médií“.

Bleskurychle si počíná i ministryně Jana Černochová, která tak touží po přítomnosti amerických vojáků na našem území a americké základně. Ze zkušeností je mi jasné, že takový pobyt „spřátelených vojsk“ by nesloužil k plnění zahraničně-politických cílů, ale spíše domácích, jako určitá ideová a asi také represivní podpora pro vrchního žalobce Stříže či pro předsedu Ústavního soudu, který je v zavádění cenzury vládě pilně k ruce.

Nechci se vracet ke kongresu ODS (který na stránkách *!Argumentu* [připomněl](#) kolega Lukáš Valeš). Nicméně zvolení předsedy Fialy sto procenty hlasů připomíná spíš Národní frontu a doby minulé. Možná jsem ale příliš stará, aby pochopila naplňování té pravé liberální demokracie. Představovala jsem si ji před třiceti lety zkrátka jinak.

Jenže, kdo představuje politickou alternativu ke kombinaci zbídačování obyvatel a systematického zastrasování a potlačování svobody slova, tj. potenciálně také kritiky vlády?

Hnutí ANO je nástrojem Andreje Babiše. Není jasné, jaký je jeho skutečný zdravotní stav, ani zda nakonec bude kandidovat na prezidenta, nebo skončí ve vazbě. Těm, kteří již vyhlízejí možnou nástupkyní Alenu Schillerovou či jiná jména, si troufnu říci, že ANO bez Babiše nemůže existovat a že „hnutí“ spojené s lidmi jako je Havlíček, Schillerová či Vondrák (vnitřně se nikdy netajili svou pravicovou orientací, kterou „korigoval“ a dosud koriguje Andrej Babiš) nemá budoucnost. Ani jeden z výše uvedených nemá Babišův cit a už vůbec ne jeho schopnost komunikovat s běžným občanem.

SPD se vyprofilovalo do pozice radikálního protestního hnutí. Politologové se neshodnou, zda je lepší mít radikálně protestní strany „uvnitř“ systému, tj. např. v Poslanecké sněmovně, nebo zda je lepší je „vyčlenit“ jako „non grata.“ I když SPD se svým zaměřením odlišuje a představuje skutečnou opozici, i v otázkách zahraničně-politických, je sporné, do jaké míry je tato strana schopna nabídnout expertizu v případně reálného vládnutí. Je něco jiného být klackem proti vládě a něco jiného být vnímán jako plnohodnotná náhrada, která je schopna zvládat komplexní vládní agendu.

Minulé volby rozšířily řady mimoparlamentní opozice. Je ale možné si zde dělat nějaké iluze? ČSSD je pod vedením intelektuálně slabého Michala Šmardy téměř neviditelná. Česká televize preferuje bývalého ministra zahraniční Tomáše Petříčka, který ale žádnou opozici vůči vládě nepředstavuje. Naopak plně zapadá do vládního obrazu světa. Sociální demokracie má sice starou značku, ale i tu lze devalvovat, jak vidno.

KSČM by mohla představovat radikální alternativu vůči vládě. Je patrné, že Kateřina Konečná se velice snaží, aby strana působila moderněji a atraktivněji. Jenže je v tom sama. Jako člověk politiku sledující dennodenně (profesní deformace), nedokážu uvést, vedle prezidentského kandidáta Josefa Skály (zřejmě vybraného z důvodu vnitrostranických, pro usmíření rozhádaných frakcí?), žádné jméno, které by rezonovalo ve veřejném prostoru. Strana navíc zcela nemilosrdně vymírá. Je tak možné, že modernizační „drive“ Kateřiny Konečné přichází příliš pozdě.

Je tu také aktér, který stojí mimo stranický systém, a to jsou odbory. Vliv i prestiž odborů, minimálně největší centrály ČMKOS, v posledních letech vzrostly. Je to dobré znamení, že zaměstnanci, kteří jsou tradičně ve slabším postavení, najdou zastání. Obávám se nicméně, že vliv ČMKOS nelze nadceňovat. V případě předsedy Josefa Středuly bohužel silně vnímám jeho prezidentské ambice, které ho rétoricky silně „umravňují“ (snad si myslí, že by ho voliči koalice mohli zvolit?). Z jeho vyjádření ke sjezdu ODS je patrné, že se jedná o osobnost, která se ráda nechá „kooptovat do systému“.

V ekonomii existuje tzv. Sayův zákon, který ve zkratce znamená, že nabídka si vytváří vlastní poptávku. Prý to v ekonomii vyvrátil britský ekonom John Maynard Keynes. Nicméně v politologii můžeme konstatovat, že tomu tak není. Bohužel platí, že poptávka občanů vůbec nemusí být

reflektována, neboť mediální lynč a ostrakizace je silná zbraň, kterou pětikoalice drží v rukou.

Občané, kteří nejsou spokojeni s vládou a nesouhlasí s omezováním svobody slova, nemají moc z čeho vybírat. Vzhledem k postupu vlády je ale možné, že brzy už ani nebudou moci.

Sledujte nás na Telegramu: [t.me/cz24news](https://t.me/cz24news)

Autor: Anna Veselá

[ZDROJ](#)